

ning — gjør den saa oprørsk, at Regjeringen bliver nødt til at give den en saadan Skikkelse, at dens Virksomhed kan blive gavnlig, og hvilken Skikkelse vil det være? Det vil være den, at man siger: Stab Jeres Genhed selv, og lad Byen igjennem Jer træde frem som en Genhed, saa faaer den Handlekraft, og lad Overpræsidenten vælges paa Naremaal, thi, dersom vi saa blive fede af ham, kunne vi faae en Anden. Tank en Repræsentation her i Byen, som bliver fed af sin Overpræsident, hvad er det ikke for et djævelsk Liv for begge Parter? (H. Hage: Stem med Mindretallet!). Jeg beder om Forladelse, endnu mere vil Mindretallets Magistrat med sin Overpræsident gjøre hinanden Livet suurt, og det vil ikke see ved Mundhuggeri, saaledes at de bagefter række hinanden Haanden, naar de komme udenfor, men de ville skrive og skrive, saalange der er Blæk og Papir at faae her i Byen.

Hvad nu § 20 angaaer, saa er det mig ikke i dette Øieblik ret bevidst, om jeg vil stemme for eller imod den, men saameget er mig bevidst, at naar vi sætte den ind i denne Lov, saa siger jeg, at vi i denne Lov have drømt om Noget, der var Frihed, og den Drøm bør vi ikke lade komme for en Dag. Det kan gjerne være, at vi gjøre rigtigt i at forkaste denne lille Smule Forbedring af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, men vi bør ikke give det Udseende af, at der var det Allermindste af Communaludvikling deri, ja, ikke engang saa meget, at det kunde bære en forbedret Repræsentation. Lad Overpræsidenten og Byens nærværende Repræsentation komme til at staae saaledes paa Kant med hinanden, at de Begge maae appellere til en forbedret Repræsentation, og lad Statsmagten især se, at der hos det menige Folk ligger en rolig Betragtning, og at der er en stor Masse Penge, thi det hjælper ikke, at jeg skal tage Meget hos Enkelte, jeg skal tage Noget hos Alle, og saa komme de nok til at erkende, at med en Repræsentation som denne have vi en Corporation i Kjøbenhavn, men ingen Communalbestyrelse, og ingen Communalmagt. Dersom jeg derfor kommer til at stemme for § 20, saa er det et Slags Hylдинг af et Princip, men paa in-

gen Maade nogen Erkjendelse af, at det hører hjemme paa dette Sted, eller kan gavne Noget. Hvad nu angaaer den Indflydelse, som Ministerens Udtalelse herom skulde have paa Afstemningen, saa har man fra enkelte Sider sagt: Vi skulle først høre Grunde fra Ministeriet, hvorfor vi skulle gjøre det eller det; men have vi da ikke lært, at Ministeren har en Grund, som er ligesaa meget værd som alle de hundrede Medlemmers tilsammen, nemlig ganske simpelt at sige: Jeg for mit Bedkommende vil ikke raade Kongen til at stadfæste Loven. En bedre Grund behøve vi ikke, den fører os accurat ligesaa vidt, som om han motiverer sin Grund. Dersom Motiverne passe til Ministerens Slutning, saa have vi lært, hvorledes han er kommen dertil, og dersom Begrundelsen ikke passer til den Slutning: „Jeg vil ikke“, saa have vi dog hans: „Jeg vil ikke“, og det har accurat den samme Betydning, det bliver hørken til Mere eller Mindre, fordi han har givet Grunde derfor. Naar vi Hundrede tilsammen have foretaget en Afstemning, og en Beslutning af Fleertallet derved er kommen frem, saa er der jo strengt taget heller ikke nogen Begrundelse af denne Beslutning, men der er ganske simpelt Sæt: „Tinget vil det“, og liggeoverfor dette siger Ministeren: „Jeg vil ikke“, ere vi ikke fornøiede med denne Udtalelse, saa maae vi igjen sige: Vi ville ikke Ministeriet, men derom kan der jo her slet ikke være Spørgsmaal. Vi have altsaa om § 20 den klareste Udtalelse og den bedste Begrundelse, som vi kunne have, og Spørgsmaalet bliver da egentlig, om man sætter Priis paa Loven, saaledes som Fleertallet har foreslaaet den, og har Lyft til endnu at gjøre et Forsøg paa, om den nuværende communale Indretning, ved at faae sin Bestyrelse forandret, kan komme til at bestyre Byens Sager taaleligt, eller om man ikke vil det. Jeg troer ikke, at Bestyrelsen vil væsentlig forandre sig, men det gaaer her som med alle Ting i Verden, at, naar man har gjort et Forsøg, og naar det ikke har ført derhen, hvor man vil, saa maa man gjøre et andet Forsøg. Det kan ikke nytte at spille Liden med ikke at gjøre noget Forsøg, og, naar vi nu gjøre dette Forsøg, saa haaber jeg, at næste Gang vi komme til at forhandle om en Sag